

SAMENVATTING

104512- Klacht over onprofessioneel handelen leerkracht jegens stagiaire; PO

Stagiaire heeft zich bij het College van Bestuur beklaagd over ongewenst en intimiderend seksueel gedrag van de leerkracht. Omdat zij geen klacht bij de LKC wilde indienen heeft het College van Bestuur de LKC medegedeeld zelf als klager op te treden ter zake van ongewenst en onprofessioneel handelen van verweerder. De Commissie merkt op dat het College van Bestuur, door het element van de seksuele intimidatie uit de klacht te halen, aan de LKC een andere klacht ter beoordeling heeft aangeboden dan de stagiaire oorspronkelijk heeft ingediend (en waarop de schorsingen van verweerder zijn gebaseerd).

Tussen een ervaren, oudere leerkracht en een jonge stagiaire past het de leerkracht om de grenzen van het besprokene in acht te nemen. Meer dan van zijn, gedeeltelijk van hem afhankelijke, stagiaire mag immers van hem worden verwacht dat hij op grond van zijn ervaring beter in zal kunnen schatten welke communicatie tot mogelijk ongemakkelijke situaties in de klas en in de samenwerking aanleiding zullen kunnen geven. Niet gebleken is van grensoverschrijdend handelen van verweerder. De Commissie voelt zich in dat oordeel gesteund door het resultaat van het onderzoek naar de computer van verweerder, alsmede door zijn onberispelijke staat van dienst. De klacht is ongegrond.

ADVIES

in de klacht van:

het College van Bestuur van A, gevestigd te B, hierna te noemen het College van Bestuur of het bevoegd gezag,

en

de heer C, wonende te D, groepsleerkracht aan de E te B, verweerder, gemachtigde: mr. F

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift met bijlagen van 8 april 2010, ingekomen op 9 april 2010 en aangevuld d.d. 13 en 16 april 2010, heeft het College van Bestuur op grond van de klachtenregeling van de betrokken school bij de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs (LKC) een klacht jegens verweerder ingediend met de volgende inhoud:

Het College van Bestuur klaagt erover dat de heer C zich ongewenst en onprofessioneel heeft gedragen ten opzichte van een door hem begeleide stagiaire, zoals nader geïllustreerd in de door het College van Bestuur ingediende stukken.

Verweerder heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 11 mei 2010.

Deze stukken zijn over en weer in afschrift ter kennisname aan partijen gestuurd.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 19 mei 2010.

Het College van Bestuur werd vertegenwoordigd door G, bestuurssecretaris.

Verweerder verscheen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Beide partijen hebben een pleitnotitie overgelegd.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven. De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

A is een expertisecentrum met een aantal scholen voor speciaal onderwijs, verspreid in de regio. Verweerder is gedurende 28 jaar werkzaam bij (rechtsvoorgangers van) A als groepsleerkracht in het basisonderwijs. In het schooljaar 2009/2010 begeleidde verweerder een stagiaire in het kader van haar opleiding Sociaal Pedagogisch Werk, een Mbo-opleiding. Bij schrijven van 26 januari 2010 heeft de stagiaire zich bij klager, het College van Bestuur, beklagd over ongewenst en intimiderend seksueel gedrag van verweerder. In de brief heeft de stagiaire geschreven dat verweerder de grenzen van professioneel handelen en toelaatbaar gedrag heeft overschreden. De brief bleek de schriftelijke weergave te zijn van een eerder door haar bij het College van Bestuur mondeling ingediende klacht. Het College van Bestuur heeft verweerder hangende het onderzoek naar de gegrondheid van de klacht bij beslissing van 21 januari 2010 bij wijze van ordemaatregel voor vier weken geschorst. Daarbij is verweerder voor bijstand verwezen naar een vertrouwenspersoon. De klacht van de stagiaire betreft volgens de brief van het College van Bestuur een aantal genoemde erotisch c.q. seksueel getinte handelingen. Het College van Bestuur heeft de schorsing bij schrijven van 18 februari 2010 voor de duur van drie maanden verlengd. Ook heeft het College van Bestuur de computer van verweerder door deskundigen laten onderzoeken. Uit dit onderzoek is niets naar voren gekomen dat belastend is voor verweerder. In de brief van 8 april 2010 aan de LKC heeft het College van Bestuur medegedeeld dat de stagiaire zelf geen klacht bij de LKC wilde indienen of aangifte wilde doen bij de politie. In de brief van 13 april 2010 heeft het College van Bestuur de LKC medegedeeld zelf als klager op te treden ter zake van ongewenst en onprofessioneel handelen van verweerder.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De ontvankelijkheid

In artikel 1 onder c van de Klachtenregeling A wordt het bevoegd gezag nadrukkelijk onder de definitie van klager gebracht. In zoverre kan het College van Bestuur als bevoegd gezag worden ontvangen in de klacht. Voor de beoordeling door de Commissie is er geen verschil, maar de kans is niet denkbeeldig dat het voor een bevoegd gezag dat zich actief als klager heeft gemanifesteerd na het uitbrengen van het advies door de Commissie niet eenvoudig is daar onbevooroordeeld mee om te gaan. Overigens heeft de Commissie er begrip voor dat het College van Bestuur zich in deze aangelegenheid gedwongen heeft gezien als klager op te treden nadat de stagiaire te kennen had gegeven geen klacht bij de LKC in te willen dienen. De Commissie merkt wel op dat het College van Bestuur, door het element van de seksuele intimidatie uit de klacht te halen, aan de LKC een andere klacht ter beoordeling heeft aangeboden dan de stagiaire oorspronkelijk heeft ingediend (en waarop de schorsingen van verweerder zijn gebaseerd).

Weliswaar heeft het College van Bestuur niet alle bepalingen van de klachtenregeling in acht genomen, maar verweerder is daardoor niet in zijn processuele belang geraakt. Er heeft uiteindelijk hoor en wederhoor plaatsgevonden en het bevoegd gezag zal de besluitvorming uiteindelijk mede bepalen aan de hand van het advies van de onafhankelijke LKC. Dat verweerder wellicht langer geschorst is dan het geval zou zijn geweest bij het wel volgen van de bepalingen van de klachtenregeling, is niet een te wegen belang bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de klacht. Overigens had verweerder de schorsingsbeslissingen separaat aan een andere instantie dan de LKC ter beoordeling kunnen voorleggen.

Verweerder heeft voorts aangevoerd dat het College van Bestuur de klacht zelf had dienen af te handelen toen het eenmaal begonnen was de klacht te onderzoeken. De Commissie is dienaangaande van oordeel dat het een bevoegd gezag in beginsel vrij staat een klacht in ieder stadium van het onderzoek ter behandeling over te dragen aan de LKC.

De klacht

Het spreekt voor zich dat degenen die zich gezamenlijk gedurende meerdere dagen per week in een klassensituatie bevinden hun communicatie niet zullen beperken tot louter schoolse aangelegenheden. Het spreekt evenzeer voor zich dat betrokkenen daarbij grenzen in acht hebben te nemen, zowel wat betreft de inhoud van de uitgewisselde informatie als wat betreft plaats en tijd van het voeren van gesprekken van meer persoonlijke aard. Hoe deze grenzen liggen is niet op voorhand en voor alle situaties te definiëren omdat het afhankelijk is van verschillende factoren die in onderlinge samenhang bepalen of iets toelaatbaar of juist grensoverschrijdend is. Leeftijd, levenservaring en positie van de betrokkenen, alsmede de inhoud van het besprokene zijn daarvan slechts enkele voorbeelden.

Tussen een ervaren, oudere leerkracht en een jonge stagiaire past het in ieder geval de leerkracht om de grenzen van het besprokene in acht te nemen. Meer dan van zijn, gedeeltelijk van hem afhankelijke, stagiaire mag immers van hem worden verwacht dat hij op grond van zijn ervaring beter in zal kunnen schatten welke communicatie tot mogelijk ongemakkelijke situaties in de klas en in de samenwerking aanleiding zullen kunnen geven. Tegelijkertijd past het echter een dergelijke stagiaire, zeker indien deze meerderjarig is en een opleiding volgt waarin communicatieve vaardigheden een belangrijke rol spelen, om ook de grenzen in acht te nemen en voorts om zelf op de een of andere wijze aan te geven wanneer bepaalde gespreksonderwerpen tot ongemak leiden.

In de onderhavige door de Commissie te beoordelen klacht heeft verweerder ontkend het merendeel van de verweten uitlatingen te hebben gedaan. Aangezien niet vaststaat dat deze zaken zich hebben voorgedaan, kan de Commissie deze niet betrekken bij haar overwegingen. Voor hetgeen verweerder heeft erkend - te weten het praten over de problemen in de relatie met zijn echtgenote en het tonen van het condoom - heeft hij een plausibele verklaring gegeven. Weliswaar kan het voor de stagiaire ongemakkelijk zijn geweest dat verweerder over de problemen in zijn relatie praatte, maar door dat wel te doen heeft verweerder naar het oordeel van de Commissie niet per definitie de grenzen van het toelaatbare overschreden. De Commissie acht het daarbij van belang dat de stagiaire, zoals verweerder onweersproken heeft verklaard, zowel persoonlijke zaken uit haar eigen relatie met verweerder heeft gedeeld als uit eigen beweging is begonnen met informeren naar de echtgenote van verweerder. Onder deze omstandigheden is het voor de Commissie niet mogelijk vast te stellen of verweerder klachtwaardig heeft gehandeld jegens de stagiaire aangezien de verweten gedragingen hebben plaatsgevonden op momenten waar slechts verweerder en de stagiaire aanwezig waren. Het voorval met het condoom is naar het oordeel van de Commissie op zichzelf volstrekt onschuldig. Dat de stagiaire dat in de context van haar eigen ongemak anders heeft ervaren is wellicht begrijpelijk, maar niet daardoor aan verweerder te verwijten.

Aldus is de Commissie van oordeel dat uit het voorgaande niet gebleken is van grensoverschrijdend handelen van verweerder. De Commissie voelt zich in dat oordeel gesteund door het resultaat van het onderzoek naar de computer van verweerder, alsmede door zijn onberispelijke staat van dienst.

4. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

5. AANBEVELINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie beveelt het bevoegd gezag van A aan:

1. om te bezien of bovenstaande overwegingen aanleiding kunnen vormen om na te gaan of er reden is anders tegen de opgelegde schorsing aan te kijken;
2. indien er reden is de schorsing op te heffen in samenspraak met verweerder en zijn gemachtigde na te gaan op welke wijze een terugkeer voor verweerder als groepsleerkracht het beste vorm kan worden gegeven;
3. in voorkomende gevallen zoveel als mogelijk de eigen klachtenregeling na te leven;
4. de rol van de vertrouwenspersoon te evalueren en definiëren en belanghebbenden daarover te informeren.

Aldus gedaan te Utrecht op 3 augustus 2010 door mr. J.S. Duttenhofer, voorzitter,
drs. M.J.M.N van der Drift en W. Happee, leden, in aanwezigheid van mr. M. Smulders, secretaris.

mr. J.S. Duttenhofer
voorzitter

mr. M. Smulders
secretaris